

OKUR MÜŞTERİDİR, MÜŞTERİ VELİNİMETİMİZDİR, MÜŞTERİYE BİRAZ SAYGI LÜTFEN !!

Bu başlığı okuyanlar ister istemez irkilecek ve başlığı yadırgayacaklardır. Bu da çok doğal zira Türkiye’de “yayıncılık” kavramı “kâr amacı gütmeyen bir kültür hizmeti” olarak algılanmakta. Hal böyle olunca yazarlara hiç telif ücreti ödememek veya gülünç düzeyde bir bedel ödemek, yahut çoğu zaman olduğu gibi telif ücreti yerine iki üç nüsha dergi göndermek kanıksanmış, doğallaşmış ve de normalleşmiş bir gelenek. Böylesi bir ortamda yayınlanan ürünlerin, yani kitapların da, muhtelif hatalar ile malûl olmaları ve bunların eleştiri konusu olmamaları son derece normalleşmiş bir hal. Ne de olsa Türkiye’de, Batı’da son derece köklü bir gelenek olan, kitap eleştirisi geleneği yok. Kitap eleştirisinden anlaşılan mensubu bulunulduğu meslekî, kültürel, etnik veya ideolojik camiada yer alan bir dostun kitaplarını övmek veya kitabı yayınlanan yazar ile şayet geçmişten gelen görülmemiş kimi hesaplar var ise bu hesapların öcünü, bu yazarın kitabını hak etmediği bir şekilde eleştirerek almak.

Ancak akıldan çıkarılmaması gereken son derece basit ve yalın bir gerçek var. Yayınevleri kitaplarını bilâbedel dağıtmamakta, bir bedel mukabilinde satışa sunmaktalar. Dahası son yıllarda yaşanan yazar ve yayınevi patlaması karşısında yayınevleri kitaplarını en iyi şekilde tanıtmaya uğraşmaktalar. Maksat tüketiciye, yani okura, onlarca yeni başlık arasından kendi kitaplarını beğendirtmek ve satın aldirtmek.

Hal böyle olmasına rağmen kimi yayınevleri, Türk ticaret kültürünün ünlü darbimesellerinden “müşteri velinimetimizdir” deyimine zerre kadar saygı ve itina göstermemekteler. Bu tür bir yayınevinin ve kitabın en son örneği sosyalist çizgideki *Fabrika* dergisinin yayın kurulu üyesi Orhan Gökdemir’in Chiviyazıları Yayınları’ndan yayınlanan *Helenizm Siyonizm ve Türkçülük* kitabıdır. Söz konusu kitap birçok ciddi hata ve eksiklikle malûldür. Birkaçını sıralamakla yetinelim.

- 1) Orhan Gökdemir’in kitabının muhtelif bölümleri daha önce *Fabrika* dergisinde yayınlanmış olmasına rağmen yazar bunu belirtmeyi uygun görmemiştir. Örneğin “Türkçülüğün Kökenleri” başlıklı bölüm daha önce “Türkçülüğün Kökenleri ya da Milli Türkçülüğe giriş” başlığıyla derginin Aralık 2005 tarihli

- 4cü sayısında, “Osmanlı”nın Son Döneminde Türkçülük ve Siyonizm” başlıklı bölüm aynı başlıkla derginin Nisan 2004 tarihli 58inci sayısında yayınlanmıştır.
- 2) Kitabın dördüncü bölümünde Ek 2 başlığı altında yer alan Yasemin Çongar imzalı “Siyonizm Hakkında Köşeli Bilgi” başlıklı yazının kaynağı belirtilmemiştir. Yazı *Milliyet* Washington muhabiri Yasemin Çongar’ın 1 Eylül 1997 tarihinde yayınladığı ”Siyonizm ve Osmanlı” başlıklı yazısıdır. Gökdemir kaynak ve tarih belirtmediği gibi yazının özgün başlığını da değiştirmeyi uygun görmüştür.
- 3) Kitabın dördüncü bölümünde Ek 1 başlığı altında yer alan “Tanrı Dağı kadar Türk!” başlıklı yazının kaynağı için bir ağ (web) adresi gösterilmiştir. Belirtilen adres bugün artık faal olmadığı gibi söz konusu yazının mahiyetinin ne olduğu da açık değildir zira başlangıç bölümü Liz Behmoaras’ın Tekinalp’ın hayat hikâyesini anlattığı *Bir Kimlik Arayışının Hikâyesi* (Remzi Kitabevi, 2005) romanını tanıtan Mehmet Ali Gökaçtı’nın *Radikal Kitap*’ın 18 Şubat 2005 tarihli “Tekinalp’ı nasıl bilirdiniz?” başlıklı yazısının giriş bölümünün intihaliidir. Diğer bölümü ise internet âlemini ve yazılı basınımızı işgal eden “Sabataycılar” konulu onlarca antisemit yazıdan bir tanesidir. Bu “altı kaval üstü şişhane” yazıya kitapta neden yer verildiği meçhuldür.
- 4) Kitabın ikinci bölümünde Ek 2 başlığı altında “Siyonizmin bir nevi ırkçılık ve ırk ayrımı” olduğuna dair BM Genel Kurulu’nun 3379 Sayılı ve 10 Kasım 1975 Tarihli Kararı yer almakta. Ancak her nedense Gökdemir aynı BM Genel Kurulu’nun 16 Aralık 1991 ve 4686 sayılı kararı ile bu ilk kararını iptal ettiğini not halinde belirtmeyi unutmuş gözükmekte.
- 5) Kitabın 267inci sayfasında yer alan 78 sayılı dipnot İngilizce olarak yer almakta. Bir an için iyiniyetli davranalım bu “unutkanlığı” eleştirmeyelim ve sayfaları çevirmeye devam edelim. Bu kez kitabın sonunda yer alan Martin Bernal’in müellifi olduğu bir makalenin Türkçe çevirisindeki dipnotların tamamının (s.296-300) İngilizce olarak yer aldığını görmekteyiz. Bu durumu artık “unutkanlık” ile izah etmek mümkün değil. Herhalde makaleyi Türkçeye çeviren Fabrika Çeviri Grubu yorulmuş, kimbilir belki de “okur nasıl olsa dipnotlara bakmaz” diyerek çözümü dipnotları olduğu gibi İngilizce bırakmakta bulmuş.

Bu örnekleri çoğaltmak, sayısız dizgi, imlâ ve muhteva ile ilgili hataları sıralamak mümkün ancak çok da gerek yok. Bu örneklerden görülebileceği gibi ne yazar, ne de yayınevinin kitapevlerinin raflarını dolduran onlarca yeni başlık arasında Orhan Gökdemir'in kitabını satın almaya karar veren okurlara karşı hiç mi hiç saygısı yok. Normal bir Batı ülkesinde bu tür hatalarla malûl bir kitabı yayınlayan yayınevi okurlarından özür dileyip kitaplarını piyasadan toplatıp, tashihten geçirip yeniden basıp dağıtır. Aynen arızalı bir araba, cep telefonu, bilgisayar veya fotokopi cihazının piyasadan toplatılıp bilâbedel yenisiyle değiştirilmesi gibi. Ancak bunu beklemek abesle iştiğal ve hayal... Nedenini de popüler kültürümüze mal olmuş, bıkkınlık, yılgınlık ve de normal şartlarda anormal olan bir durumun Türkiye şartlarında normalleşmesini dile getiren bir deyimle açıklamak yeterli : "burası Türkiye abicim".